

Viděli jsme,
že více náboženských
a duchovních skupin
zdůrazňuje důležitost
ekologického života
v souladu s naší rolí
správců planety,
jak se zmiňují
mnohá svatá písma,
například Papež.
Nedávno mluvil o naléhavosti
klimatických změn.
Mistryně,
mohla byste více vysvětlit
důležitost duchovního
faktoru při zastavení
globálního oteplování
ve srovnání s jinými faktory
jako je věda nebo
technologie, na které se
veřejnost zaměřuje?
Pravá duchovní praxe
je v souladu se soucitem
a láskou ke všem bytostem.
To je jádro
udržitelného světa.
Máme-li toto,
budeme mít mír, lásku,
harmonii, bezpečí, zdraví
a čisté svědomí.
Jen pak si můžeme skutečně
užívat všech vymožeností
vědy a technologie,
které nám přijdou do života.
Spoléhat se
a zaměřovat se jen na vědu
a technologii samotnou
nám moc nepomůže,
nebo možná i kdyby to
pomohlo, bylo by to jen
přechodné a krátkodobé.
Opravdový duchovní život
nás přivádí do přímého
kontaktu s tvořivou silou
vesmíru, která podporuje
a udržuje život.
Všechny věci vyvěrají
z této tvořivé síly,
včetně vědeckých a
technologických vynálezů.

Jinak jen zaléváme lístečky
a ne kořen, spoléháme-li se
jen na vědu a technologie.
Celý svět je teď
v ekonomické recesi
s vysokou nezaměstnaností.
Nastal pravý čas
podporovat
používání udržitelných,
jednoduchých, organických,
zemědělských metod?
Měli bychom se navrátit
k jednodušším způsobům
zemědělství a podporovat
milující rostlinnou stravu?
Pane.
Ano.
Ve skutečnosti jsme hostili
v Cebu, ve středních
Filipínách, minulý září,
Asijskou tichomořskou
konferenci o udržitelné
produkci a udržitelné
spotřebě.
Nemluvili jsme o
dlouhodobém rozvoji,
kterým jsme se zabývali
pod střechou
OSN
podle světového
Summitu OSN, Agendy 21,
Agendy pro
21 století.
V Cebu jsme diskutovali
o krátkodobých opatřeních,
které musíme udělat, při
produkování s naprostou
efektivitou.
Určité produkty,
které lidi potřebují
musí být výsledkem
maximální efektivity,
aby se ničím neplýtvalo.
Současně musíme
změnit také naše
konzumní zvyky.
Znovu se vrátím
k mému jednoduchému
modelu v našich domovech,
sníst všechno, co je na talíři

a vypít každou kapičku vody
v naší sklenici.
Protože musíme
vždy myslet
na 51 %
lidí ve světě, kteří
nemají dostatek jídla.
Nemají tři jídla denně,
jako vy nebo já
nebo osm sklenic vody.
Možná, že jejich jídlo,
které jedí, pochází
z popelnic, protože si
musí hledat potravu
v popelnicích,
aby se najedli.
Nemají nic jiného.
A možná, že voda,
kterou pijí je špinavá,
nabraná jen
z blízké řeky,
která je taky
znečištěná.
Takový je tedy stav
většiny
dnešního světa.
OSN tvrdí,
že více než polovina
lidí ve světě
jí denně jídlo v hodnotě
1 amerického dolaru.
Co to znamená? –
47 filipínských peso
nebo 35, 34
nových taiwanských dolarů,
je to tak málo, jako průměr.
Proto
je naší zodpovědností, lidí,
kteří se mají lépe –
a je to řečeno
v Bibli
a taky v Koránu
a Svaté knize
židovských národů –
že je naší zodpovědností
pomoci našim sousedům,
když potřebují,
(To je pravda.)
pokud mají nouzi,
pokud jsou chudí,

pokud trpí,
pokud jsou zanedbaní
pokud jsou znevýhodnění.
Musíme se podívat kolem
sebe, abychom viděli
co ostatní v komunitě dělají,
jak žijí, existují.
A jistě, že máme
všichni sousedé,
kteří potřebují mnohem víc
než my, právě teď,
tam kde jsme.
Proto si příště
vzpomeňme,
když si sednete k jídlu
na lidi tam venku,
kteří toho celý den
moc nedostanou.
Je mnoho zemí,
v kterých je průměrný příjem
potravy 3 500 kalorií,
když je potřeba
pro takovou věkovou skupinu
jen 2 500 kalorií.
Zbytek je
vyhazován jako odpadky.
A někteří
lidé, možná
ze stejné země,
ze stejné komunity,
prohledávají
odpadky kam bylo
jídlo vyhozeno, aby si
zajistili každodenní potravu.
To už se mi zdá
nehumánní.
Proto se praktickými
prostředky chceme ujistit,
že když budeme konzumovat
a produkovat moudře,
bude to jednodušší,
bude to efektivnější
a zcela spolupracující.
Co se stane těm,
kteří jedí
těch 3 500 kalorií denně?
Jsou tlustí.
Přetěžují své srdce,
jejich
kardiovaskulární systém

nefunguje efektivně,
protože
ho ucpává cholesterol
a nemohou už
moc cvičit,
protože zleniví.
Jsou ospalí,
místo toho, aby byli fit
a plni energie jako
Nejvyšší Mistryně Ching Hai.
Ona je všude,
ukazuje to a je
výsledkem toho, co zastává.
Děkuji Vám.
A její
humanitární aktivity
jsou evidentní všude.
(Děkuji Vám.)
Sedmnáct center tady,
jen na Formóze (Taiwanu)
a mnoho dalších jinde.
Proto má každý z nás
zodpovědnost
vydržet na Zemi jak je
to jen možné,
abychom mohli
pomáhat našim sousedům.
Jinými slovy, musíme taky
žít, přežít a pracovat
nejen pro sebe nebo
pro naše nejbližší rodiny,
ale také pro ostatní.
Proto náš
spolek přijal
velmi jednoduché motto,
tři slova: Pečovat,
sdílet a být odvážní.
Pečovat a sdílet
je velmi snadné,
ale být odvážní
je mnohem těžší,
protože to znamená, odvážit
se dávat víc než brát,
znamená to taky
obohacovat životní prostředí,
ne ho zneužívat.
Být odvážní taky znamená,
jednotně jednat, jako lidé,
jako rodiny, jako národy
pro společné dobro.

A možná stejně důležité,
být odvážní, abychom
udělali rozdíl.
To vše tedy cítuje to,
o čem je toto centrum
a také
v rovnoprávném jednání,
to je to, co se snaží náš
spolek udělat.
Děkuji vám!
Děkuji Vám, pane!
Jste taky
velmi odvážný muž.
Už děláte,
co hlásáte.
Už před mnoha lety,
když říkal celý svět,
že uprchlíci z Au Lac
(Vietnamu)
se musí vrátit domů,
nikdo je nechtěl
přijmout,
vy jste se jediný
postavil proti tomu trendu,
mohl jste urazit
ostatní národy,
mohl jste urazit
ostatní vůdce,
vy jste to ale udělal.
Nechal jste je bydlet
na Filipínách, protože
jste odvážný
a děláte, co říkáte,
proto Vás tolik
respektujeme.
Je snadné to říct, ale není
snadné to dělat. Vy to děláte.
Je nám velkou ctí, že jsme
Vás v tomto životě poznali.
Jste velmi dobrý
příklad pravého muže.
Děkuji, že jste s námi
na této planetě.
Drahá Mistryně,
(Zdravím!)
mohla byste se s námi
taky podělit o váš pohled
na toto téma?
Já se jen připojím.
Děkuji Vám.

Vyzvednu jen,
co zbylo, možná,
nebo zdůrazním, co již
pan prezident řekl.
Možná,
že někteří z vás to nevědí,
že již v roce 1995, už dávno,
mluvil pan prezident
Ramos o ochraně
životního prostředí.
Jsem si jista,
že to dělal již předtím, jen
nebyl prezidentem,
proto možná nebylo jeho
mínění moc publikováno.
Vzpomínám si ale,
že v roce 1995 tam byla
konference o lidnatosti,
životním prostředí a míru
a že prezident
zdůrazňoval, že:
„je potřeba, skutečná potřeba
udržitelné rovnováhy“,
jestli to cituji správně,
„udržitelné rovnováhy
mezi lidmi a přírodou,
mezi rozvojem
a životním prostředím“.
Vidíte?
Takže prezident Ramos
byl velký ochránce
životního prostředí
ještě předtím, než se to stalo
trendem, jako dnes.
Jeho prozíravost, moudrost
daleko přesáhly
naše současné představy
o změně klimatu ve světě.
On to věděl ještě předtím.
Viděl to předtím.
Proto si myslím, že bio
zemědělství by uspokojilo
tuto potřebu, kterou pan
prezident zmiňoval
dokonce už v roce 1995,
dříve než jsme
vytvořili z globálního
oteplování takzvaný
„moderní trend“.
Prezident řekl,

že je potřeba
udržitelné rovnováhy
mezi lidmi a přírodou,
mezi rozvojem
a životním prostředím.
Myslím, že tato potřeba
bude uspokojena, když
všichni zemědělci přejdou
na bio rostlinné zemědělství.
V tom případě budeme
schopni vyvážit potřeby
mezi našim vývojem
a životním prostředím,
našimi potřebami
a udržitelnou planetou.